

Hüüdja Hääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

VEEBRUAR

2023

Mõeldes tähendamissõnale kümnest neitsist

Siis on taevariik kümne neitsi sarnane, kes võtsid oma lambid ja läksid peigmehele vastu. Viis nendest olid rumalad ja viis arukad, rumalad võtsid küll oma lambid, kuid ei võtnud kaasa õli, arukad võtsid aga lampidele lisaks kaasa õli anumad. Aga kui peigmees viibis, jäid nad kõik tukkuma ja uinusid magama. Aga keskööl kostis hüüd: „Ennäe, peigmees! Tulge välja teda vastu võtma!”

Siis ärkasid kõik need neitsid ja seadsid korda oma lambid. Rumalad ütlesid arukatele: „Andke meile osa oma õlist, sest meie lambid kustuvad!”

Aga arukad vastasid: „Ei mingil juhul, sellest ei jätku meile ja teile! Minge pigem kaupmeeste juurde ja ostke enestele!”

Aga kui nad olid ostma läinud, tuli peigmees, ja kes olid valmis, läksid temaga pulma, ja uks lukustati. Hiljem tulid ka need teised neitsid ja ütlesid: „Isand, isand, ava meile!”

Aga tema vastas neile: „Tõesti, ma ütlen teile, ma ei tunne teid.”

Valvake siis, sest te ei tea seda päeva ega tundi!”

(Mt 25:1-13).

John ja Carol Arnott on osalenud 35 aastat karjastena Toronto ärkamises. Vähestel on olnud selline eesõigus olla osa nii suurest Jumala liikumisest, veel enam seda juhtida.

Selle ärkamise ajal tuli usku 4,5 miljonit inimest, kes kõikjal maailmast külastasid nende kogudust. Nüüd nad hoiatavad, et paljud jäävad „paadist välja” Jeesuse tagasi-pöördumisel. Nad räägivad sellest telesaates „**It’s Supernatural**”.

Täiesti ärkamise alguses andis Jeesus Carolile põhjapaneva nägemuse. **Carol** jutustab sellest.

See oli imeline. Olime mine-mis misjonireisile Ungarisse ega saanud seda edasi lükata. Ärkamine oli kestnud kolm nädalat. Ma polnud kunagi

Sisu

H. Põldaru. MÕELDES TÄHENDAMISSÕNALE.....	1
I. Tuhkalainen. UUSVAIM-SUSEST.....	9
MIHAIL, TAEVA JAOKS.....	16
P. Olkkonen. VÕTA LAPS SÜLLE!.....	27

näinud nägemust. Meid õnnistati teekonnale minekuks. Äkitselt pamm...

Ma kukkusin lavale kantsli kõrval. Olin samas säravalt värvilises nägemuses, kui ilmus Jeesus. Me olime kaunil niidul. Ta tuli minu juurde ja ulatas mulle lillekimbu. Vestlesime ja naersime.

Siis ta ütles ootamatult: „Kas saan kimbu tagasi?”

Andsin selle tagasi Jeesusele. Ta hakkas korjama igasuguseid erivärvilisi lilli ja punuma nendest pärga. Ta pani ka maikellukesi pärga ja aetas selle mulle pähe. Kusagilt ilmus pruudiloor ja kinnitus pärja tagaosale külge.

Samas vaateväli muutus. Kõndisin tänaval. Vaatasin ringi ja mõtlesin, kus ma olen. Kuid teadsin, et see kellega koos kõndisin, oli Jeesus. Tänavaa ääres seisis inimesed.

<https://huudjahaal.ee/>

Jumala sõna veebiväljaande väljatrükk.
Kolmekümne neljas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Misjoniühing Hүүdja Hää
a/a EE732200221004116193

Nad hõiskasid. Siis vaatan maha, mille peal me kõnnime ja märkan: „Oi! Me kõnnime kullast tänaval. Olen taevas! Olen abielus Jeesusega.”

Kohe, kui seda ütlesin, olime suures peosaalis, mis oli pikem, kui suutsin näha. Ma ei näinud selle lõppu. Laud oli kaetud, kuid külalisteta. Ütlesin: „Jeesus, kus kõik on? Siin pole kedagi.”

Keegi käskis vaadata minu selja taha ning milliseid kauneid inimesi seisis minu taga.

Küsisin: „Jeesus, kes need on?”

Need on katkised, kannatavad, hüljatud, maha rõhutatud ja need, kellel ei ole midagi. Olen kutsunud nemad peole.”

Jeesus tuli minu juurde ja ütles:

"Kas saan esimese tantsu?"

Tantsisin koos Jeesusega.

Kui nägemus oli lõppenud, tuli John minu juurde ja ütles: „Mis juhtus? Räägi meile.”

Küsisin Issandalt. Ta ütles: „Palu ülistusjuhti Jeremy Sinnottit mängida Kevin Proschi laulu "So Come" (Siis tulge).

Kevin mängis. Siis Jeesus ütles: „Õelge omadele, et pulmapidu on varsti algamas. Rääkige, et nad peavad olema valmis nagu viis tarka neitsit Matteuse 25. peatükis.”

Kõik kümme olid kristlased. Kõigil lambid põlesid. Kõik ootasid Peigmeest. Kõigile tuli uni ja kõik uinusid magama.

Milles oli erinevus? Viiel targal oli õli tagavara. See on läheduse õli. Viis tarka olid veetnud aega lähedases suhtes Jeesusega ja viis rumalat oli keskendunud Jeesusele töötamisele.

Tõusin ja ütlesin: „Nüüd on aeg. Püha Vaim on siin. Ta tahab valada ligiolu sinule, et saaksid haavamatuks ja läbi-paistvaks, et üksnes õli abil veeta aega tema ligiolus. Oleme astumas aega, kui Issanda tulek on väga lähedal.”

Me kõik soovime olla targad neitsid. Ärge jääge sellest ilma. Ärge olge nagu rumalad neitsid, kes läksid ostma õli, kuid üks suleti ja nad ei pääsenud pulmapeole.

Järgnevalt selgitab **Carol Arnott**, mis on ligunemine.

Ligunemine on asetumine Issanda ette, mille eesmärk on veeta aega Tema läheduses. Siis ei palvetata perekonna või maailma probleemide eest. Seal praktiseeritakse sellist suhet, et olla nagu viis tarka neitsit.

Neil oli lähedus Issandaga. Nad veetsid aega koos Temaga. Meie oleme tema pruut. Kui meil ei ole lähedust, suhtlemist ega osadust, kuidas saame siis olla Kristuse mõrjsja.

Ligunemises asetatakse ennast mugavalt. Ise magan meeeldi põrandal, padi pea all, samas kui ülistusmuusika mängib. Saan üksnes Teda armastada. Seal saavutad sa midagi. Vähemalt oled kuuldel, osutamata hirmusegast austust Jumala ees. Sa arendad kõrgema taseme lähedust, selle asemele et anda Jumalale üle „musta pesu” nimekiri igal päeval.

See käivitas midagi, mis juhtus nägemuse tagajärjel Johniga. Jätkab **John**.

Nähtu tulemusel hakkasin lugema teksti Matteuse 25. peatükist. Lugesin seda vähemalt 50 korda. Ma ei soovi-

nud, et mul jääks midagi tähelepanuta, mida Jumal püüdis sellega öelda. Mälusin seda kaua, kokku isegi 3-4 aastat. Jõudsin salmini 5, kus öeldakse: „*Aga kui peigmees viibis, jäid nad kõik tukkuma ja uinusid magama.*”

Peatusin seal ja ütlesin: „Issand, ma ei tunne ennast magajana. Olen rohkem ärkvel kui kunagi varem. Siin toimub ärkamine. Koosolekutel käib tuhandeid. Kogudus on täis igal öhtul. Jumal tegutseb. Inimesed saavad päästetud ja terveks. Mina küll ei tunne ennast magavat. Olen rohkem ärkvel kui kunagi varem.”

Ta vastas nagu välk: „Sina magad Jeesuse läheneva tagasituleku sõnumi suhtes.”

See tungis minusse nagu oda. Kogelesin: „Ah siis nii.”

Püüdsin meenutada, millal olin viimati sellest jutlustanud. Sellest oli vähemalt kümme aastat möödas. Tajusin, et kogu teema oli muutunud mulle ebameeldivaks, kuna inimesed rääkisid tähtaegadest, kirjutasid sellest raamatuid ja eksisid.

Mina loobusin ja ütlesin: „Tule siis, kui oled valmis.

Meie viime Kunigriiki edasi, võidame kadunud ja ehitame kogudust.”

Sel päeval parandasin meelt ja hakkasin tagasi pöörduma selle sõnumi juurde. Tajusin, et pean tegema kahte asja samaaegselt: kavandama elu ja tööd edaspidi ning kasutama oma aega õigesti, kuid olema valmis siis, kui Ta saabub täna.

John räägib „elavatest” prohvetearingutest.

Esitasin endale algusest saadik küsimuse: mis erinevus on selles, kui mina loen prohvetlikke sõnu Matteuse 24., Markuse 13. ja Luuka 21. peatükist, võrreldes sellega, kes luges neid tuhat aastat tagasi.

Kirjad on koostatud nii, et iga sugupõlv saab uskuda, et Issand saab tagasi pöörduma nende eluajal. Erinevuseks tänapäeval on see, et meil on täitunud prohveteargumendid, mis on nagu ajapitser.

Esimene ajamärk on Iisraeli riigi taassünd.

Saame lugeda prohveteargumendid Hesekieli 36-37 ja Jesaja

raamatust. Nende järgi saab Iisrael riigiks. Paljud loobusid selle ootamisest. Teoloogid ütlesid, et kogudus on asendatud Iisraeliga.

See on täiesti tühi jutt, sest kui Gabriel ilmus Maarjale ja rääkis, et Maarja saab poja, ütles ta, et Ta saab olema Taaveti aujärjel ja valitsema kuningana Jaakobi soo üle igavesti.

See on otsene prohveteargumendid. See saab toimuma väga varsti. Oleme hakanud nägema nende sündmuste toimumist.

Iisraeli riik tekkis 14.05.1948. Olin siis 7aastane väikemees. Ma täielikult ei mõistnud seda. Kui olin aastal 1967 piiblikoolis, käis Iisraelis Kuue päeva sõda. Istusin nagu liimituna televiisori ees.

Sõda sai läbi kuue päevaga. See oli ennekuulmatu. Nad said territooriumi tagasi. See oli ime meie silmade all, samaväärne nagu Piiblis.

Seda polnud nähtud 2000 aasta jooksul, kuid tõdenes Jeesuse lausunud prohveteargumendid Lk 21:24: „*Jerusaalemm jääb paganatele tallata, kuni paganate ajad saavad täis.*”

Iisrael tuleb etapiliselt sisse ja Jeruusalemma valitsevad rahvad lahkuvad samm-sammult.

Kuid Jumal ei ole muutunud. Tema mõõdupuu on sama. Ta on püha Jumal ja tema on kutsunud lugema ja uskuma Jumala sõna. See on võimas.

Carol nägi aastaid tagasi imelise unenäo. Sellele järgnes prohvetearing.

Seisime koguduse ees. Ülistasin ja nautisin Issandat ja ootamatult olin aupilves ...

Ütlesin: „Inimesed, aupilv on saabumas. Kardan oma vaimu pärast. Kui teil on salajasi patte või kui olete pidanud Jeesuse armu ja halastust loomulikuks ning kasutanud seda enda kasuks, siis öelge: „Jumal anna andeks.”

Ta on nii andeksandev. Kutsun teid tulema eestpalvele. Jumala armuajärg on lahti. Need, kes soovite meelt parandada, jookske välja, sest ma ei tea, mis juhtub.”

Inimesed hakkasid hajuma. Mõned tormasid välja ja teised jooksid ette. Toimus lii-

kumine...

Siis Issand ütles meile: „Olge nagu viis tarka neitsit. Nüüd on aeg olla Jumala ligiolus.”

Ärge laske maailma muredel ja kiirustamisel, isegi mitte headel tegudel, viia ära oma lähedust Temaga. See on liiga kallihinnaline.

Meil ei ole enam aega. Me ei tea aegu ja meil ei ole aega., kuid nüüd on mitmed prohvetearingud asetumas joonele. Oleme sellises ajajärgus.

Piibel ütleb, et me ei tea päeva ega tundi, kuid me teame, millal Tema tulek on lähedal. Julgustan teid võtma aega kasvõi 15 minutit päevas, et olla Tema ligiolus, et arendada lähedast kahepoolset armastussuhet Jeesusega.

Kui sa ei suuda võtta aega, siis palveta: „Issand, anna mulle nälga ja janu. Tahan olla armunud Sinusse, Jeesus. Issand, aita mind. Tõmba mind lähemale.”

Kui hakkad nii tegema ustavalt igal päeval, sa ei usu, kui lähedaseks muutub suhe sinu ja Peigmees-Kuninga vahel.

Mõtteid tähendamissõnast kümnest neitsist

Tollet ajastul on alanud pulmapidu peigmehe kodus, kust peigmees tuli pidulikuis rongkäigus pruudile järgi, et viia teda peigmehe koju pulmapeole. Pruut pidi koos pruutneitsidega ootama peigmehe saabumist. Ootamine on alati raske ja kõik jäid magama. Alles keskööl kuuldi hüüdu: „Ennäe, peigmees! Tulge välja teda vastu võtma!”

Pruuti saatvatel pruutneitsidel pidi olema **põlev õlilamp**.

Õlilambi koostisosad on **anum** (Jumala sõna või ka inimihu) ja **taht** (Vaimuvili ja vaimulikud annid).

Tingimused põlemiseks on **õli** (Püha Vaimu) olemasolu ja **põlemine** (süütamine jumaliku tulega). Põlemise jätkumine on võimekuses hankida õli.

Kaupmeestelt ostmise all võib mõista Püha Vaimu vastuvõtmist vaimuliku nõustaja, usuisa või eestpalvetajate abil. Seda võib hankida palve- või ülistuskoosolekult, võtta eeskujuks lood ärkamistest või suurtest

jumalameestest, uudsenäa- gitakse ligunemise praktikast.

Maksevääringuks, mida igaüks omab, on võimalus arendada endas alandlikkust ja kuulekust, pühendumist ja ustavust, tahet teenida.

Kaupmeestelt ostmist asendab **isklik suhe**, milles saame, oskame ja julgeme vastu võtta Vaimu ülekandeid või ilminguid otse allikast, st Jumalalt.

Selle põhjendamiseks kasutan teist Püha Vaimu sümbolit, vett.

Jeesus kinnitas: „*Kes usub minusse, nagu ütleb Kiri, selle ihust voolavad elava vee jõed*” (Jh 7:38).

Või nagu öeldakse Jh 4:14: „*... aga kes iganes joob vett, mida mina talle annan, ei janune enam iialgi, vaid vesi, mille mina talle annan, saab tema sees igavesse ellu voolavaks allikaks.*”

Nii saaksime ise olla „kaupmehed”, kelle juurde tullakse õli hankima.

Õli omamise tagab isiklik suhe Püha Vaimuga, kui Püha Vaimu ilmingud on aktiivsed „ihust voolava elava vee” tõttu.

Oluline seejuures on tunda ära Püha Vaimu ilmingud, eristades neid hingelistest avaldustest, mis sarnanevad Püha Vaimu tegevusega. On ju öeldud, et lõpuaja kristlastel on üks eksamiküsimus: tunda ära Püha Vaimu töö.

Põlemise **esimene tulem** on valgus, mis toob kaasa adekvaatse teadmise, vastandina teadmatusetele või valetunnetusele, valeõpetusele, valevaimule, valehinnangutele, arvatavale päästele.

Leegi **teine mõju** on soojus e „olla kuum”. *„Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või kuum!”* (Ilm 3:15).

Kolmas **leegi võime** on süüdata teisi. *„Tuld olen ma tulnud viskama maa peale, ja mida muud ma tahaksin, kui et see oleks juba süttinud!”* (Lk 12:49).

Järgnevalt praktilisi mõtteid, kuidas säilitada Püha Vaimu kohaolu oma elus ja kuidas lasta esile tulla Püha Vaimu vilja. Tsitaatide autor on **Ellen White**.

Meie ainus kaitseabinõu kurja vastu on see, kui Kristus elab meie südames usu läbi Tema õigusesse. Kui

meil ei ole elulist ühendust Jumalaga, ei suuda me iial vastu seista enesearmastuse, naudinguiha ning patuste kiusatuste pühitsemata mõjule. Võibolla loobume küll paljudest halbadest harjumustest ja katkestame isegi teatud ajaks läbikäimise Saatanaga, aga kui meil ei ole elavat ühendust Jumalaga, kui me iga hetk end Tema alluvusse ei anna, siis kuri võidab meid. Kui me ei ole isiklikult tuttavad Kristusega, kui meil ei ole Temaga pidevat ühendust, oleme jäetud vaenlase meelevalda ning lõppude lõpuks täidame ikka tema tahtmist. DA 324

Inimsüda kogeb tõelist õnne alles siis, kui ta on end iseloomu kujundamiseks üle andnud Jumala Vaimule. Vaim muudab inimese Jeesuse Kristuse kuju sarnaseks. Püha Vaimu mõju tagajärjel kaob vaen Jumala vastu ning selle asemele asub armastus ja usk. Uhkuse asemele tuleb alandlikkus. Hing hakkab mõistma tõe ilu ning iseloomu täiuslikkuse ja õilsuse kaudu saab Kristus austatud. OHC 152

Meil tuleb iga olemuse

impulss, iga südame kalduvus, iga mõistuse võime allutada hetk-hetkelt Jumala Vaimu kontrollile. PP 421

Vaim valgustab meie pimedust, toob teadmisi meie teadmatuse asemele ning aitab meid meie paljudes vajadustes. Meie mõistus aga peab pidevalt otsima Jumalat. Kui lubame endasse asuda maa-

ilmameelsusel, kui meil ei ole soovi palvetada, kui meil ei ole tahtmist pidada ühendust Temaga, kes on meie jõu ja tarkuse allikas, siis Püha Vaim ei jää meie südamesse. OHC 154

HEIKI PÖLDARU

Uusvaimsusest

Antud materjal põhineb **Melissa Dougherty** ettekandele.

Kuidas paistab uusvaimsus välja kristlikul rindel? Esmalt käsitlen **tõmbejõu seadust**. Seaduse põhimõte on selles, et suudad mõtete, tunnete ja sõna jõuga manifesteerida asju oma elus vastavalt sellele, kui tugev on su usk. Usk, sõnad ja piiblitekstid on jõud ümbruskonna manipuleerimiseks. Võid omandada maja, abikaasa, tervise, raha, töökoha, edukuse või mida tahes.

Selle mõttemustri järgi oli Jeesus ise teejuht selleks, kuidas kristlane peab kasutama

tõmbejõu seadust ja usuväge. Oleme kõik Jumala lihaks saanud „väikesed Jumalad”. Loome oma reaalsust ja valitseme oma saatust sõnade ja usu jõuga. Kostub üsna ussilikult nagu Eedeni aias: „Te saate Jumala sarnaseks.”

Paljudel kristlastel võib olla ka visualiseerimiskaart, kuhu asetatakse pildid asjadest, mida soovitakse oma ellu, näiteks maja, parem abikaasa, puhkus, auto. Soovitakse elada parimat elu nüüd (your best life now).

Seda püütakse saavutada visualiseerimise, piltide vaatamise ja afirmatsioonide kaudu. Afirmatsioonid räägitakse endale, et mina olen edukas, mina olen ilus jne.

Nii korrates püütakse neid asju muuta reaalsuseks, tõelisuseks. Elad kogu aeg kõrg-energeetilises positiivsuses, millega tõmbad enda poole positiivseid asju. Kui mõtled negatiivselt, tõmbad enda poole negatiivseid asju.

See paneb inimesele üsna raske koorma. Tõmbejõu seaduse mõtteviisiga seostub ka karmamõtlemine: see, mida teed teisele, teed ka endale. See mõtteviis on läänes laialt levinud, samuti kristlaste hulgas. Seda esineb palju USA erinevates uskkondades ja uuskarismaatilises liikumises, kuid on levinud kogu maailmas.

Tõmbejõu seadus rajaneb Jeesuse õpetustele ja Piibli väärtõlgendustele. Asi näib kristlik ja mõni võib sellest mõelda kui ühest vaimsemast kristluse vormist.

Kas Jeesus mõtles seda? Siiski mitte. Muidugi mõjutavad meie tunded ja mõtted nii meie tervist kui heaolu, kuid mitte nii, et oleksime ühenduses **universaalse energiaga**, mis töötab meie mõtete kaudu. Jumal ei tööta samuti täielikku füüsilist tervist enne taevast või parimat

elu praegu.

Toome siin näitena Iiobi või Pauluse. Alles taevas saame oodata täielikku tervenemist. Ka apostlid olid vaesed, põlatud, tagakiusatud ja Jeesus kinnitas, et tema omasid koheldakse halvasti selles maailmas.

Esineb raskusi. Paulus isegi kiitles vaiast oma ihus. Jumala poolt saab vägi nõruses täiuslikuks. Seetõttu räägib Paulus rõõmustavalt nõrkusest, solvangutest, raskustest, tagakiusust ja kitsikusest Kristuse pärast.

Just nõrgana olen tugev. Elu ei olnud parim antud hetkel. Rahaasjades ja edukuses võib positiivsus mõjutada ehk motiveerida rohkem tööle ja mõistlikumaks rahakasutuseks. See ei ole siiski maagiline meetod, kuidas tõmmata ligi edukust ja raha.

1Tm 6 räägib **õigest ja valest rikkusest**. Salmis 10 öeldakse otse: Jumal ei soovi, et koguksime aardeid maa peale, kuna keegi ei võta neid kaasa. Ta kutsub meid koguma rikkusi taevasse.

Eduteoloogia õpetab, et võime rikastuda ja koguda raha. Selle suhtes sobib hästi

2Pt 2:14,19: „... nad ahvatlevad kõikuvaid hingi, neil on ahnitsema harjunud süda, nad on needuse lapsed. Sest rääkides tühiseid ja õõnsaid sõnu, ahvatlevad nad kõlvatute lihahimudega neid, kes hiljuti on jõudnud ära põgeneda eksituses elavate seast, kes, töötades teistele vabadust, on ise kaduvuse orjad; sest kellele on keegi alistatud, selle orjaks ta on saanud.”

Tõmbejõu seaduse kontekstis nähakse Jumalat, kui talle jäetakse ruumi, universaalse energiana ja jõuna, mida saame manipuleerida oma mõtete, tunnete ja sõnadega. Jumalakäsitus on seal natuke panteistlik. Jumal on osa kõigest. Tõmbejõu seadus eitab isikulist Jumalat, kellel on tunded ja mõtted, kui ka kõikväelist valitseja-Jumalat, kõiketeadvat, kellel on kõik kontrolli all.

Piibli järgi on Jumalal plaan igäühele ja kõik kotrolli all. Kaduvate aarete järgi jooksmise asemel tuleks meil otsida lähedast suhet Isaga ja seda, et tunneksime Jumalat ja tema mõtteid üha paremini. Seda saavutame Piiblit

lugedes. Oma mõtted ja tahe muutuvad tasapisi üha rohkem Jumala tahte kohaseks. Hakkame soovima samu asju, mida soovib Jumal. Neid annab Jumal meile meeeldi. Jumala tahe meie elus on kindlasti tuhat korda parem, kui ise oskaksime soovida.

New Age's on oluline veel *oneness* või **üksolemine**. Seda võib nimetada ka Kristus-teadvuseks. Selle kohaselt meie, ümbritsev maailm ja universum oleme üks. Oleme antud hetkes, oleme kohal. Sellesse ei kuulu hukkamõistu ega kartust, vaid see on samaväärtuslikkus kõige oleva keskel. Oleme kõik osa samast Vaimust suure V-ga.

Kõik kannatused ja muu on tingitud sellest, et oleme mõelnud olla eraldatud sellest üksõlemisest. Oleme unustanud olevat osa sellest. Osadus on katki. Kui saame selle parandada, siis võime luua maailma, milles on üksnes rahu ja harmoonia.

Kristluse ringkonnas võib see esineda nii, et soovime kristlasena olla üks mis tahes hinnaga. Sellest on saanud

isegi oma (kõikesallivuse) evangeelium.

Mõni ütleb, et kristlaste keskel ei tohi olla erimeelsusi. Kunagi ei tohi teha märkust millegi kohta, isegi kui õpetus oleks vale. Me ei soovi olla sallimatud. Erimeelsus on ebapiibellik.

Siiski ei ole mõeldud Piibli kohaselt, et peame vaikima, kui märkame valeõpetust või halba tõlgendust/teoloogiat. Meil on vastutus. Tohime hukka mõista valeõpetusi, kuid õigel viisil.

Ef 5:6-11 räägitakse sellest, kuidas peaksime uurima valeõpetusi ja eraldama neist ise. Piibel hoiatab paljude valede ja ebatõeliste asjade eest. Mainitakse valeprohveteid, vale-Kristuseid, ebajumalaid, valeapostleid, valguse ingleid, valevaimusid, valeimesid ja tunnustähti, valekristlasi, valeõpetusi ja valeevangeeliumi.

Paulus kirjutab: „*Ma imestan, et teie nii ruttu pöördute ära temast, kes teid Kristuse armu kaudu on kutsunud, mingi teistsuguse evangeeliumi poole. Mingit teist evangeeliumi ei ole, on vaid mõningaid, kes teid*

segadusse ajavad ja tahavad Kristuse evangeeliumi pahu-pidi pöörata. Aga kui ka meie ise või ingel taevast kuulutaks mingit evangeeliumi selle asemel, mida meie oleme teile kuulutanud - see olgu neetud!” (Gl 1:6-8).

Kristlaste igasuguse kuulutamise ja õpetuse mõõt on Piibel.

2. Tim. 3:16: "*Kogu Pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks, parandamiseks, kasvatamiseks õiguses...*"

Kolmas asjaolu on **usuline pluralism**, mõte, et kõik usundid ja eluvaated on samavõrd tõesed. Kõigil on sama väärtus ja need viivad ühel või teisel viisil Jumala juurde. Ükski neist ei ole vale. Kui räägid ainult ühest teest Jumala juurde, oled kitsarinnaline ja armastuseta. Piibel jääb siin sageli kõrvale ja kristlik käsitlus muutub ülisallivaks.

Irooniline seejuures on, et Jeesus esitas täpsed väited sellest, kes Ta on. Meie nime-tame ennast kristlaseks, kuna järgime Jeesust ja loodame Temale Päästjana.

Paljud ei pea sellist lähene-
mist kristlikuks, kuna sellesse
on kaasatud New Age. See
viib kergesti sünkretismi, kus
ristiusku sulandatakse maa-
ilmis rohkem sallitud ja
soositud uskumusi ning mõt-
teviise põhjendusega, et olla
paremini mõistetav.

See viib lõhnatu/maitsetu
hübriidkristluseni, mis tun-
dub kõigile paremini sobivat.
Kedagi ei taheta solvata.
Kristlaseks võib saada isegi
ilma kuulmata tõelist krist-
likku sõnumit või evangee-
liumi.

Universalism

Selle õpetuse järgi saavad
kõik päästetud, mida tahes
nad usuksid. Kõik pääsevad
taevasse. Kohtumõistmist ega
viha ei ole. Iga ebameeldivus
pärast surma on ajutine.
Sellest pääseb välja.

Meid lepitatakse mingil
viisil Jumalaga, universu-
miga, „allikaga”, vaimumaa-
ilmaga või muu taolisega. Elu
pärast surma on rahulik ja
meeldiv kõigile, kuna Jumal
on armastus. New Age'i tõde
on selles, kuidas keegi
millelegi resoneerib. Jumal
võib olla kas energia/univer-

sum/allikas/armastav olend
või midagi muud.

Jumal mõeldakse nii armas-
tavaks ja armuliseks, et Ta
võtab kõik vastu... See lubab
kõigile teatud vaimse taeva.
Ka paljud ennast kristlaseks
nimetavad omavad sama mõt-
teviisi, et Jumal on armastus,
kelles ei ole mingit vihameel-
sust ega hukkamõistu.

On tüüpiline mõelda, et
oleme kõik Jumala lapsed, kas
usume Jumalasse või mitte.
Piibli järgi me ei ole sünnist
saadik Jumala lapsed. Piibel
õpetab, kuidas saada Jumala
lapseks. Inglisekeelses tõlkes
esineb väljend „adopteeritud
Jumala lapseks”.

Mida see tähendab?

Roomlastele 9:8: „*See
tähendab: mitte lihased lap-
sed ei ole Jumala lapsed, vaid
tema sooks arvatakse töötuse
lapsed.*”

Mida on Jumal meile tööta-
nud? Pattude andestuse ja
uue elu Kristuses. Ehk see
töötus, mille mõjul me sün-
nime Jumala lapseks, on
evangeelium Jeeusest Kristu-
sest. Usu sünnitajana tegut-
seb Püha Vaim.

Roomlastele 8:14-16: „*Sest*

kõik, keda iganes Jumala Vaim juhib, on Jumala lapsed. Sest te ei ole saanud orjuse vaimu, et peaksite jälle kartma, vaid te olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: „Abba! Isa!” See sama Vaim tunnistab koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed.”

Kui Jeesus ei ole ainus tee ja kõik on Jumala lapsed, siis on Jeesuse tegevus ja ristisurm asjatud.

Viies mõte on **müstitsismist**. See on teatud Jumala, allika, universumi või millegi muu peidetud ja salajase tähenduse otsimine, mis toimub sügaval iskliku kogemuse kaudu.

Paljud kristlased ütlevad enese olevat müstiku. Neile on see isegi vaimulikkuse eesmärk. Müstilisus on sageli seotud varem nimetatud üksõlemisega ja üksõlemise otsimisega. Kõiki neid võib vaadelda uuskarismaatilisuse ilmingutena, kuid eriliselt müstitsismi. Seda on tänapäeval natuke siin ja natuke seal. Soovitakse kogemusi, elamusi, edu, võimu, üleloomulikkust ja kultuurilist tunnustamist.

Loodetakse kellegi teise piiblitõlgendusele ja selle õigusele, kuigi peaks ise Piiblit lugema ja sellega tutvuma. Isegi piiblingides võib olla väga pinnapealseid teemakäsitlusi ega õpita seal sügavuti. Puudub taustamaterjal, mille abil hinnata kuulnud õpetusi. Nõustatakse kergesti ohtlike õpetustega osana üldisest vaimsusest, kuna need tulevad usaldusväärselt isikult.

Avaliku elu tegelased ja sotsiaalmeedia suunamudijad, kes esindavad New Age'i kristlust, tõusevad autoriteetideks. Neist üks on **Oprah Winfrey**, kes nimetab ennast kristlaseks, kuid toetab New Age'likku mõtlemist. Koos nende eeskujude ja autoriteetidega järgime nende soovitusi.

Sageli soositakse enesetaolisi valeõpetajaid. Läheme sellega kaasa, kuna seal mainitakse Jeesust. Temast räägitakse positiivselt ja tsiteeritakse Piiblit. Ollakse sallivad nii Jeesuse, Piibli kui muu suhtes.

Probleemiks on, et see Jeesus ei ole Piibli Jeesus. See on täiesti teistsugune Jeesus kui ristiusus. Lisaks sellele esineb

kristlikke juhte ja pastoreid, kes teadmatult propageerivad neid valeõpetusi, mida mainisin. See on inimlik. Ikka vahel eksime.

Paulus hoiatab Korintose kogudust (2Kr 11), et mõned võivad kuulutada teistsugust Jeesust ja evangeeliumi. Ta hoiatab ka teise vaimu eest.

„Sest niisugused inimesed on valepostlid, petised töötajad, kes on moonandanud ennast Kristuse apostleiks. Ja see ei ole ime, sest saatan ise moondab ennast valguse ingliseks. Seepärast ei ole midagi erilist, kui ka tema teenrid endid moondavad õiguse teenriteks” (13-15).

Kriteeriumiks sellele, kas keegi on Jumalast, ei saa olla see, et midagi töötab, näib tõeline, tundub hea või kostub positiivne, isegi kristlik. Peame alati läbi katsuma kõik ilmingud, üleloomuliku väe ja kogemused sõna kaudu. Paulus ütleb, et kõik, kes tunduvad Kristuse saadikuna, ei ole seda.

Kuidas siis **osata ära tunda** õige ja vale õpetaja?

Peab ise tundma sõna, et omandada detailne arusaam ja arvustusvõime Piiblit õppi-

des. Piibli abil õpime tundma, kes on Jumal ja milline on Tema olemus. Püha Vaim aitab meid selles.

Lugege Piiblit, kuigi kõike kohe ei mõista. Lugege allmärkusi, erinevaid tõlkeid erinevates keeltes, kommentaare. Siis veendute, et seal ei leidu alust New Age'i vaimsetele tõlgendustele. Hea on lugeda Piiblit kogu elu, et püsida vaimulikult stabiilses seisundis, nii et meie vaimulik nägemisvõime kasvab.

Keegi meist, isegi mitte parim kuulutaja/jutlustaja ei ole automaatselt kaitstud eksituse eest. Vahel tuleb eksitus väga pahaaimamatult ja pisidetailides. Kui sa ei tunne ehtsat lõpuni, võid kergesti sattuda eksitusse.

Lõpuks tsiteerin oma lemmiktsitaati Charles Spurgeonilta: „Teravapilgulisus ei tähenda võimet eristada õige vales. See tähendab **õige eristamist peaaegu õigest.**”

Lugege Piiblit, siis püsite kindlasti õigel teel.

ISA TUHKALAINEN

Mihail, taeva jaoks

Oma lugu jutustavad Mihail Koskela vanemad **Ari Koskela ja Minna Hänninen-Koskela** Riikka Hertteli ja Marketta Sundeli Soome Piibliinstituudile valmistatud õppetöös https://www.tv7.fi/arkki/mihail-taivasta-varten_p92367/.

Ari: Meil on viis poega, nendest neli on terved ja viimane, Mihail, kes sündis meile 9 aastat tagasi, ei ole samavõrd terve. Temal on neljajäsemehalvatuse diagnoos. Tal tuvastati selline geenirike, mida teadaolevalt esineb maailmas vaid viiel juhul. Närviimpulsid ei liigu kehas normaalselt, põhjustades halvatusi.

Minna: Kui Mihail sündis, ei teadnud keegi, et tal on midagi viga. Ta sündis 9pallise lapsena, kasvas ja arenes suhteliselt hästi. Kuni pooleaastaseni ei märgatud midagi, ta magas, sõi ja oli tore. Ühel päeval hakkasin nägema, et Mihail ei haara kinni esemetest. Ehmusin ja helistasin nõuandlasse. Sealt

suunati laste polikliinikusse. Arst uuris ja ütles, et siin on motoorse arengu väike viivitus. Kõik on korras, kuid vajatakse üksnes füsioterapiist abi.

Ari: Lapse arenguhäire põhjustas minus nii suurt valu ja ahistust, et ma ei suutnud sellest mõelda. Kuidas Jumal lubab seda, et laps ei hakka kunagi käima ega arene normaalseks lapseks. See oli löök, mis pani minu usualuse kõikuma. Ei osanud muud, kui mõelda: Jumal, aita mind. Alles hiljem oleme näinud selles Jumalale suunatud protsessi.

Ari: Kõik sai alguse 9 aastat tagasi, kui tulin esmakordelt selle lainemurdja juurde ja kisendasin Jumala poole. Miks lubasid sellise probleemi meie perele? Valu oli suur ja kontrollimatu. Tagantjärele näen, kuidas Jumal pööras kõik selle meie võiduks.

Mis on temast, see saab süüdatud taevast ning puudu-

tab meid ja teisi. Sellesse üheksasse aastasse mahub palju nuttu ja pisaraid, kuid ka palju rõõmu, õnnistust, Jumala puudutust ja väge.

Minna: See algas Mihaili vanuses veidi alla aasta, kui tuli tunne, et ta ei hakka ennast pöörama, roomama ega kõndima. Natuke isegi alguses roomas, kuid emavaist ütles, et kõik ei ole korras.

Ari: Kohe alguses tõusis küsimus „miks nii?“, kui ma protesteerisin ja hüüdsin õhtuti metsas. Kuidas Sina, Jumal, seda lubasid? Mida kurja ma olen teinud? Püüdsin seda tunnet endast välja saada.

Minna: Nutsin palju ja olin lootusetu. Mul oli nii raske olla ja pereelu kannatas. Tähelepanu ei jätkunud teistele lastele. Meil oli kolm vanemat last ja Dmitri, kes oli Mihailist paar aastat vanem ja ootas temast mängukaaslast, kes kunagi ei tõusnud põrandalt, et mängida.

Ari: Taustal oli Jumala hoolekanne, kes kutsus mind enesele lähemale. Olin usklik aastast 1994 ja püüdsin käia

kitsal teel. Usuteel polnud olulisi takistusi taevassepääsuks, aga esimene armastus Jeesuse vastu oli kustunud. Põlemine Jeesusest, mida tema on teinud ja rääkimine temast inimestele oli jäänud tahaplaanile. Valu kaudu tõmbas Jumal mind endale lähemale. Siis leidsin uuesti koguduse osaduse ja sõbrad.

Minna: Need olid rasked kuud. Minul oli füsioterapeudi tugi ja ma võimlesin lapsega palju, et siis hakkab ta arenema. Õhtul ja öösel lugesin arstiraamatuid ning käisin öösiti metsas nutmas, kuna öö oli ainus võimalik aeg minna ära pere juurest. Ma nutsin ja hüüdsin Jumala poole, pisarad jooksid, ma vihastasin ja peksin kepiga puid ning loopisin kive.

On raske kirjeldada seda pettumuse tunnet, kui teised neli last olid terved ja siis sünnib laps, keda sa ei oodanud sellisena. Maailmas sünnivad peaaegu kõigile peaaegu terved lapsed, ja siis sünnib mulle selline. Sellega leppimine ja selle mõistmine oli väga raske.

Ari: Minul oli sügav

vajadus või tunne kinnistuda Jeesusesse. Mihaili suhtes oli lootus kadunud, kuna arst ei andnud lootust tema tervenemiseks. Ei jäänud muud, kui Jeesus aita.

Minna: Teadsin, et tunnen Jeesust ja tema tunneb mind juba pikka aega. Pisrate keskel ma hüüdsin: „Jumal, kui Sa oled seal, siis anna endast kuidagi märku. Las keegi inimene toob mulle sõnumi.”

Kui tulin koju, oli mu telefoni saanud sõnum kutsega tulla koguduse palvekoosolekule, kus ma polnud kunagi käinud. Mida seal teha? Kujustage ette, et olin kaua olnud usus ega tajunud, mis on mul puudu. Oma puuduliku taipamisega mõistsin, et see kutse ei olnud inimestelt, vaid Jumalalt. Tema tõmbas mind usklike osadusse, oma ligiolusse.

Ari: Leidsin uuesti tee kogudusse, mis on mõjunud selliselt, et kivisest südamest oli saanud lihane süda. Kui inimesed räägivad mulle oma valust ja ma näen raskustes inimesi, ei lähe ma neist enam mööda. Kujutan endale ette, mida tahab Jeesus meid

tegevast, et olla ühisel teekonnal teise inimese kõrval ja kanda teda palves. Minu palveelu on muutunud, kuna sein tuli vastu ja polnud teist võimalust, kui lasta Jumalal aidata ja kanda.

Minna: Palvekoosolekul märkasid, et seal usklikud inimesed pöördusid Jumala poole ja palvetasid kogu südamest. Kuigi nad ei tundnud mind ega polnud mind kunagi näinud, siiski palvetas igaüks kogu südamest minu eest. See mõjus mulle. Kodus mõtlesin, et minul puudub midagi, mis on nendel.

Ari: Kui rääkida inimestega, kellel on raskeid olukordi, pole vahel muud võimalust, kui nende eest palvetada.

Minna: Mulle meenusid teod, mida olin teinud väga halvasti. Jumalale lähemale tulles tema kirkus valgustas minu südant ja seda kogumit pimeduses, millest ma ei pääsenud mööda. Pidid meelt parandama.

Selles olukorras ei olnud valu Mihaili haiguse pärast nii oluline, kui minu patud. Ma mõtlesin, kuidas saab laps terveks saada, kui mina olen

selline. Olen valetanud ja teinud halbu asju, millele polnud varem mõelnud kui pattudele. Jumala kirkuses tundsin ennast patusest patusemana.

Ari: Aastaid tagasi oli juhtum, kus ma ei jaksanud seista sellel kohal, kuhu Jeesus oli mind asetanud. Olen pereisa, abielumees, Mihali isa, laste isa ja käima veel tööl. Ma ei suuda. Nüüd ma lõpetan. Nutsin põlvedel valus ja tundsin Jeesuse ligiolu ja tema sõna: „Ari, ma tean, kuidas sa ennast tunnend.”

Minna: Tulnud koosolekult tundsin, et pean tunnistama kellelegi oma asjad. Ma ei julgenud seda teha mehele, kuna olin eksinud ka tema vastu ning mis siis, kui tuleb abielulahutus. See tunne läks nii tugevaks, et pidin vabanema oma koormast. Siis ma küsisin, kas saad tulla, ma pean sinuga rääkima.

Tunnistasin oma patud meie elutoa põrandal ja palusin eestpalvet. See oli imeline hetk. Ma ei tundnud midagi, kuid järgmisel hommikul said kõik värvid kirkamaks kui enne ja kuulsin linnulaulu täiesti uutmoodi.

Kõik oli muutunud minu jaoks, kuigi kõik oli endine.

Ari: Kui inimesel on raske või on ta haige, siis on tal piinavad sisetunded. Kui inimene ei saa aidata, tuleb Jeesus sinu kõrvale ja lohutab. Kui sa oled katki ega suuda, siis on Jeesusel sõnad: „Ära anna alla!” Jeesus tuli ja tõstis minu sealt üles. Tema tahe on hea meie jaoks mis tahes olukorras.

Minna: Patukoorem oli läinud ja paarikümne aasta järel rääkisin ma oma mehega ilma teesklemata või meelitamata. Saan olla mina ise, kuigi olen väike ja nõrk. Tundsin, et Jumal on mu vastu võtnud.

Hiljem taipasin, et olen uuesti sündinud ülevalt Jumala lapseks. Oli rõõm sellest, et olen saanud patud andeks, oman rahu ja kõik tundus kergem uutmoodi suhtumises. Oli väga kaunis hetk.

Ari: Pika ja raske teekonna on Jumal läbi kandnud ja kogudus ning lähedased on aidanud sellel teekonnal, kus on olnud palju õnnistust, nii nagu on kirjutatud, et tema annab meile tuleviku ja lootuse. Meid kannavad

igavesed käsivarred.

Minna: See muutis mind eriliselt. Jeesus sai lähedasemaks ja ma palvetasin, et Jumal aitaks mind selles olukorras: „Aita meid Mihailiga toime tulla, anna jõudu saada hakkama sellel päeval.”

Metsas palusin võimalust, et Mihail saaks terveks. Piiblis öeldakse, et paluja saab ja koputajale avatakse. Minus tärkas lootus, et nii võib sündida, kuid ma ei tohi seda nõuda.

Mihaili käed ega jalad ei töötanud ja esines teisigi probleeme. Mõtlesin, et kui tal jalad liigukuksid ja käed saaksid 100% terveks. Palvetasin vaikselt üksinda metsas ja keegi ei kuulnud seda.

Õhtul lähen palvekoosolekule, ootamata midagi erilist. Oli vajadus jõuda Issanda ligiollu. Pärast koosolekut oli õues tundmatu mees, kes ütles, et Issand on talle rääkinud koosoleku ajal, et mulle öelda: „Jumal tahab sulle öelda, et ta tervendab Mihaili 100protsendiliselt. Usu ja looda.”

Mõtlesin, et oh kui imeline. Kas see on võimalik? Ma polnud seda õigesti palunudki. Sellele tuli lisa. Mitu korda erinevad inimesed erinevatest kogudustest, kes meid ei tundnud ega teadnud isegi midagi lapsest, tulid ütlema: „Ära muretse, su südamepalve on kuulnud! Su poeg saab terveks. Jumal teeb seda. Oodake ja lootke, see toimub õigel hetkel.”

Seda võis juhtuda isegi kümneid kordi, mis pani minu sees elavnema lootuse Jumala peale.

Ari: Minna isa surmast möödub kolm aastat, kui haiglas paluti tema eest ja õnnistati teda. Mihail oli siis minu süles ja ma kogesin suurt pühadust Jumala ligiolus. Mihail, kes suutis siis veel rääkida, vaatas üles lae suunas ja ütles: „Jehu on siin.”

Ta nägi Jeesust siis, kui Kalevit viidi taevakodusse. Kui kerge on olla ilma muredeta siis, kui elupäevad on täis ja lahkumisaeg saabub.

Minna: Kui Mihail oli 6aastane ja arstid veel ei teadnud, mis on Mihailil viga, olin

loetu ja kogemuste alusel arvanud, et olin võibolla sünnitamise ajal teinud mingi vea, nagu jätnud hingamata.

Kui Mihailile tehti erinevad uuringud, siis alguses vastust ei leitud. Kuid ühel kaunil suvepäeval saime arstikabineti teada ametliku diagnoosi, siis kui Mihail oli 6aastane: Mihailil on SPG4 halvim võimalik geeniviga, mida ei esine maailmas just palju.

Teistel on üksnes alakeha halvatus, temal aga on isegi rääkida raske. 3-4aastasena moodustas ta veel mõnesõnalisi lauseid, kuid haiguse süvenedes tema kõnevõime taandus ja ka vähene roomamine lakkas.

Ari: Kui temaga rääkida, siis ta enam ei moodusta sõnu, kuid tema näoilmes on vastus. Kui küsida, kas ta mäletab, kuidas Jeesus viis Kalevi ära, siis rõõmus pilk tema silmis väljendab, et Jeesus on tegelikult olemas ja et taevas on tõelisus. Jeesuse verrega pestuna pole meil mingit hirmu.

Minna: Sel päeval, kui kuulsime geeniveast, oli hea

see, et minu süütunne võeti ära. Mihailiga toimunu ei olnud minuga seotud, kuna emana ei saanud ma muuta genee. Toimus vabanemine. Lugenud diagnoosi, ei pidanud selgitama või mõtlema, võis lihtsalt ütelda G84.2.

Samas muutus raskemaks selles mõttes, et see on midagi pöördumatut, kuna iga raku DNAs on vigased geenid, mis määravad, kuidas rakk areneb. Viga igas rakus tähendab, et inimlikule mõistusele on selle parandamise võimalus väga väike.

Kui seni olin elanud prohveteeringute ja palves saadud Jumala kinnituste alusel ootuses ja palves, et tervenemine võib kohe-kohe toimuda, siis geenirike pani mind mõistma, et see ei ole nii lihtne nagu tromb või vähkasvaja, mida saaks välja opereerida, vaid midagi kogu tema olemuses. See tegi olukorra minule raskemaks ja ma mõtlesin, et inimlik lootus siin ei aita.

Samas näitasid röntgenpildid Mihaili jalgadest, kuna ta ei olnud neid koormanud ega seisnud oma jalul, et jalad ei

ole arenenud normaalselt. Tema jalaliiges oli nagu kühm ja reieluu nagu kepp. Selle ümber ei olnud midagi.

Kui oled õppinud meditatiivset, on see nii õnnistus kui needus, sest teda nähes teadsin kohe, et siin inimlikud võimalused on olematud. Oleks asjatu mõelda, et siin aitaks võimlemine.

See võttis kogu mu lootuse. Ma nutsin ja mees sõidutas mind linnas, kuhu vaja. Ma ei suutnud isegi palvetada.

Kui Mihail suutis väiksena veel roomata, siis see lõppes ühel jaanipäeval. 88aastane isa, kes oli koos emaga osalenud meie elus ja olnud Mihailile ja kogu perele tähtsad, käisid meie laste ja Mihailiga väljas jalutamas.

Kui siis ühel jaanipäeval Mihail haiguse arenedes enam ei roomanud, masendus isa sellest väga. Temale, kes oli olnud rõõmsameelne ja laulusuuline, ei maitsenud enam toit, ja ma nägin, kuidas temas lootus kustus. Ta ootas, et Mihail saaks liikuma ja areneks.

Palusin, et Jumal aitaks isa,

kellel polnud enam palju eluaega jäänud: „Lase midagi sündida.”

Ma ei tea, kas see oli palvevastus mulle, kuid meil oli haiglast saadud kolmerattaline ratas, tehtud just Mihaili jaoks. Sellel olid toed, kuhu ta kinnitati tugevate teipidega ja jalad asetati pedaalidele kinnitatuna rihmadega, et paigal püsida. Siis ta suutis veel istuda ja kätega juhtrauast kinni hoida.

Enne jaanipäeva oli teda tagant lükkamise abil sõidutatud, kuid ta ise ei teinud kunagi ühtegi vändapööret. Ta ei osanud ise sõita, kuid talle meeldis, kui teda lükati.

Tagantjärele vaadates pani Jumal minu suhu mingi sõnamulina. Olin juba varem palunud keelterääkimise andi seda saamata, kuid uskudes, et see on võimalik ka minule. Sain sellise sõnalora, mis ei kostunud mõistlik. Laulsin kogu päeva seda sõnavadinat.

Ma ei teadnud sellel olevat mingit tähendust, kuid sellel oli selgesti kaks erilaadset osa. Mõtlesin, kas see võib midagi tähendada.

Mulle meenus Google Translator ja pelgalt see mõte tundus naeruväärne. Siiski mõtlesin, miks mitte proovida, kuna olen lapsemeelne ja lapseusuline. Kirjutan need sõnad arvutisse ja vaatan, mida see tähendab.

Kirjutasin Googlesse esimese lause ja vajutasin: kas tunneb keele ära. Üllatuseks oli see mustlaskeel ja seal oli tõlge: Jumal on on armastus.

Ma kunagi ei unusta seda tunnet, kui tajusin, et saadud keel oli Jumalalt. Hingevaenlane ei ütle, et Jumal on on armastus. Olen Piiblist lugenud, et kui sõna „on” esineb kaks korda, siis see kinnitab, et see tõepoolest on nii.

Selles oli veel teinegi osa, mis jääb alatiseks meelde: *asima himazi asi mihaimi*, mis kostub mõttetuna. Kirjutasin ka selle sisse, alguses ilma sõnavahedeta. Siis ei tulnud vastust ega tundnud arvuti keelt ära.

Vaatasin teksti uuesti üle. Märkasin oma lausumises erinevusi ja paigutasin sõnavahed loomuliku pausi kohale. Kui vajutasin uuesti „tunne ära keel”, oli seal jaapani

keelest tõlgituna: „Mihaili jalad vabastab õigel hetkel.”

Selle peale ma hõiskasin kõva häälega. Kell oli kaksteist. Ari tuli just väljast ja kuulis seda. Mina hüüdsin rõõmust, kuigi lapsed magasid, kuna ma ei suutnud mõista, mis toimub.

Sõnum, mille Jumal andis mulle südamele, oli siis tõde ja seda ei suudaks ükski inimene välja mõelda. Ma teadsin, et ei oska jaapani keeles kirjutada, kuid Issand andis selle häädusena. See oli suur julgustus.

Kui ma olin hüüdnud, tuli mees imestades, vaatas arvutisse ja küsis: „Miks sa oled siia kirjutanud: „Mihaili jalad vabastab õigel hetkel.””

Ütlesin, et seda ei kirjutanud mina, vaid mina kirjutasin selle lora. Siis ma mõtlesin, et nüüd see küll toimub ja hommikul on Mihail terve. Mul on selline lapseusk. Kuid nii ei juhtunud, sest see polnud veel Jumala plaan.

Aga siis juhtus see, et mina läksin sõidutama Mihaili haigla jalgrattal. Suundudes postkasti poole, asetasin ta

tee äärde ootama ja ütlesin, et ta oleks seni seal. Seda poleks vaja olnud öelda, sest ta ise ei osanud rattaga sõita.

Kuid ootamatult oli ta tulnud postkasti juurde minu kõrvale. Vaatasin ringi, kas keegi lükkas ta sinna, kuid ei näinud kedagi. Mina olin pidanud pöörama pojale selja, et võtta posti ega näinud. Tasahilju taganesin ja poiss tuli mulle järgi ise sõites.

Ma ei tea, mida oleksin sellel hetkel teinud. Panin lehed Mihaili seljatoe taga olevasse võrku ja siis taganesin, et mitte kaotada pilku pojalt, suundusin piki terviserada, poiss kannul.

Püüdsin helistada mehele, kes kunagi ei vasta. Siis helistasin meie füsioterapeudile, kes oli küll puhkusel, ja ütlesin: „Sa iialgi ei usu, aga Mihail sõidab rattaga.”

Ta vastas: „Muidugi ta sõidab, kui sa teda tagant lükkad.”

Vastasin et ma ei puuduta üldse ratast. See on ime.”

Selle peale kostus telefonis tuut-tuut ja ta hakkas autoga sõitma, tuli meie teele, ja me

hakkasime koos kõndima. Ta tegi pilti ja filmis ning me mõlemad olime häämingus. Mihail sõitis läbi terve ringi, umbes 400 meetrit.

Järgmisel päeval sai minu isa, kes oli nii masendunud, samuti seda näha. Ta sõitis elektriscooteriga poisi kõrval ja ema tuli järele samasugusega, nuttes rõõmust. Isa ütles: „Minna, nüüd ma tean, et seal üleval on keegi.”

Ta oli olnud usus aastaid, kuid see oli talle kinnituseks Jumalalt, et seal keegi ootab teda.

Umbes nädal aega hiljem isa lahkus, kui sai südameataki. Kuid muutusena hakkas ta selle tagajärjel ootama taevasse pääsemist. Ta teadis, et ta sureb varsti. Ta ütles korduvalt, et peaksin meeles, et ta armastab meid. See mõjutas teda.

Jumal nägi ja teadis, et nii see pidi toimuma. See julgustas ka meid. Palju raskem oli see, kui Mihail enam ei suutnud rattaga sõita, kuna haigus tegi temas oma töö.

Nüüd, 9aastasena, ei saa Mihail üldse rääkida, ta liht-

salt avab suu, noogutab ja lükkab keele suust välja, kui pole nõus (seegi enam ei õnnestu). Ta enam ei rooma ega sõida rattaga. Kuid see aeg, kui ta sai sõita, oli suur tunnistus sellest, et meil on Jumal, kes ütleb sõna ja see toimub.

Ma usun sellesse, et Mihail saab terveks. Inimese sees on midagi, milleks ta kogeb olevat kutsutud. Minu sees on selline liikumapanev jõud, kuigi arstid ja inimesed on väljendanud, et see toimub alles taevas. Ka mõistus välistab ime toimumise võimaluse. Siiski on sisimas püsinud lootus, et Jumalal on kõik võimalik. Tema on andnud selle töötuse ja Jumala Vaim koos minu vaimuga tunnistab seda.

Ari: Minu palveelu on muutunud. Mõeldes töötustele usun, et Jeesusel on kõik meelevald taevas ja maa peal tervendada. Temal on kõik võimalik.

Minna: Minu usuelus on asju, mis poleks ilma Mihailita kunagi toimunud. Olen saanud eestpalvetaja ülesande.

Ari: Teekond on jätkunud nende algsete laastavate valeshetkede järel. Jumal on aidanud tuleahjust avaramale kohale, seisma kaljule. Meie oma usk on nii habras ega kannu kuhugi. Jumala tahe meis on juurduda temasse.

Hommikul täname, et täna Mihail tõuseb ja öhtul, kui seda ei ole toimunud, täname Jumalat selle päeva eest, et see kord saabub.

Oluline on kasvada Jumalas hoolimata olukordadest, tunnetest või prohvetearingutest. Kui tulevad rasked hetked ja hingevaenlase rünnakud, on meil Kristuses alus, millel seista tormis.

Minna: Teiseks on Jumal rääkinud, et hakata kodus pidama palvekoosolekuid. Enne otsust anda elu Jumalale ei kutsunud ma inimesi oma koju. Ma polnud sotsiaalne ega viitsinud näha vaeva teiste pärast.

Kuid Jumal muutis mind aja jooksul armastuväärseks ja hellaks. Alguses paar-kolm inimest palvetasid meie kodus ja saadi vastuseid. See on tähendanud perele nii palju Püha Vaimu ligiolu hetkedes,

samuti kui kõik koos ootavad, valmistuvad, koristavad ja küpsetavad.

Alguses oli raske ega osanud avada ennast, oma südant ega kodu. Jumal mitte sunniviisiliselt, vaid oma armastuses korraldas selle.

Kõige tähtsam on olnud kogeda Püha Vaimu ligiolu, et Jeesus on olnud meie keskel. Tundub, et see on Jumala armastus meie suhtes, mida Mihail on põhjustanud.

Jumal räägib oma läheduses veel sellest, kuidas iga tema oma igatseb viia edasi sõnumit Jeesusest. Ka mina olen käinud Kokkola tänavatel kuulutamas evangeeliumisõnumit, mis on mind sütitanud.

Ari: Neli aastat tagasi ei saanud ma siira südamega öelda tänu Mihaili eest, et Jumal on andnud meile sellise poja. Kulus mitu aastat, enne kui sain olla tänulik tema eest igal päeval. Selle tõttu ei lähe ma valudes inimestest nendega kohtudes mööda. Jeesus on õpetanud käima teise kõrval ja tegema eestpalveid. Palves on armastus ja palve on suurepärase relv usklikele

veel suuremaks kasutamiseks.

Minna: Mihail on olnud Jumala imelise õnnistuse all selles, et ta on vähe haige olnud. Muret on olnud küll söömise ja toidu neelamisega. Mihail ise ei ole mures, tema usaldus Jumala vastu on eeskujuks mulle. Ta on alati rõõmus, kannatlik, rahul. Kuna ta ise ei suuda otustada, kuhu minna või mida teha, on tal ikka hea meel.

Ta vahel näeb Jeesust, kes räägib temale julgustades, andes sisemise lootuse. Ta on rääkinud: joosta Jehuga koos. Küsin, kas ta on jooksnud koos Jeesusega. Siis ta ütleb: lilli, puid, vett. Ilmselt on ta öösel olnud kusagil, kuhu mina veel ei pääse.

Rõõm, mis paistab ta silmadest, on tõsi, nii nagu isa voodi kõrval tema lahkudes. Silmades oli näha seda rõõmu, lootust ja rahu, et ta tunneb Jeesust, kes tuli isale järele. See on parim julgustus perele.

Mihail on ühenduses meile nähtamatu maailmaga, mis saab reaalsuseks tema kaudu ka meile. Oleme suundumas

kuhugi, kuhu meie aistingud veel ei küüni, kuid ühel päeval saab see ilmsiks.

Ka Mihaili tervenemine eksisteerib nähtamatus maailmas. Jeesus ütleb, et anudes uskuge, et olete selle juba saanud. Praegu ma tänan selle eest, et Mihail saab terveks, kuna ma usun sellesse.

Ari: Usun, et see on Jumala plaan minule isiklikult ja meie perele. Mõeldes küsi-

musele „miks”, on nii mitu põhjust Jumalal olnud seda saata. Esmalt see, et mina jõuaksin pärale, et ma ei kaotaks Jeesuselt saadud võidupärga. Heas olukorras ununeb Jeesus kergesti. Võitluses on raskused õnnistuseks, et püsida Jumala lähedal. Tundlikkus minu südames kinnitab, et Mihail on saadetud meile taeva jaoks.

Võta laps sülle!

„Võtke laps sülle, ärge hüljake teda, vaid hoidke temast kinni, kuna see on ainulaadne sündmus teie elus ja Jumala kingitus teile. Kandke hoolt laste eest.”

Nii räägib mees, kes teab, mis on kodus kogetud põrgu. Penttil ei olnud oma lapsepõlve, vaid olukordade tõttu pidi ta haarama relva juba 8aastasena, kui ta pidi kaitsma ema ja õdesid vägivaldse isa eest. Pentti teab, mida tähendab elada peres, kus puudub isa ja ema armastus, kus alkohol ja narkootikumid olid vägivaldse isa

probleemiks. Raske lapsepõlv, kuritegu ja sellele järgnenud vanglaring on tõstnud Pentti südamele lapsed ja noored. Ta tahab hoiatada lapsi ja vanemaid selle eest, kuidas alkohol ja narkootikumid suunavad elu kuritegevusse ja vanglamaailma, et sellega hävitada kogu elu.

Pentti: Lapsepõlves kogetu tõttu soovin teavitada teisi elu alustamisel selle võimalike varjukülgede eest. Soovin hoiatada, kuhu viib elu siis, kui seda ei seata korda. Olen näinud, kuidas vanemad

käituvad oma lastega erinevates olukordades. Vahel tundub, et lapsed on nagu kodutud. Teadku lapsevanemad, kuhu nad oma järglasi sedasi suunavad.

Kui laps näeb vanemate alkoholi ja valuvaigistite kasutamist, samastub ta oma isa ja emaga. Laps arvab, et ka tema vajab sama. Kartus ainete ees kaob, kuna tahtakse olla suur ja tugev.

Kui minu ema haiglasse viidi, jäid õed ja vennad koju. Isa hakkas joobnuna relvaga vehkima. Mina võtsin temalt relva ära ja tulistasin.

Pentti oli tulirelvaga harjunud ja kasutas seda esimest korda juba 5aastasena. Poissi enam ei hirmutanud relva tugev hää. Isa oli eeskuju väikesele poisile, kes pidanuks seadma piirid. Laps vajab vanematelt nii piire kui armastust. Kui need puuduvad, otsivad lapsed aseaineid valest kohast. Tagajärjed võivad olla kohutavad.

Pentti: 9aastaselt, kuna polnud saanud armastust, läksin purjus peaga kooli ja tapsin õpetaja. Alles üheksa

aasta vanusena, kes peaks olema veel noor laps, kes alles hakkab lähenema murdeeaale. Olen selle tagajärjel sattunud vanglasse ja noortekodusse. Alles siis hakkasin mõtlema, kuhu olen oma eluga jõudnud.

Sain president Koivisto käest armuandmise. Seejärel otsustasin nii kaua kui olen selles ajas, võimalikult rohkem tegeleda noortega, et anda eeskuju käia teistsugusel teel, et olla vaba ühiskonna päikese all, mitte käia kahetsuse, valu ega vägivalla teed.

Kui isa kaasab armastusega oma ellu poja või tütre, siis on ta kaitstud. Lapsel on oma hea isa. Samuti annab turvalisust Jumal: „Tulge minu juurde.” Kui turvalisust lapse elus pole, kust seda saada?

Kuidas saab noori aidata?

Pentti: Kuulates. Eelkõige pead jätma oma elu tahaplaanile, selleks et kuulata ja siis püüda oma kogemuste põhjal luua turvalisust ja palvetada koos noorega. Oma jõuga ei saada iialgi hakkama.

Noortekodus kulus ka

minul kaks nädalat, et teha kindlaks, kes ma olen. Selle järel algasid kaklused, vägivald, peksmine ja tögamine. Pidid ennast ise kaitsma. Kuigi osanud seda juba enne, siis kindlasti õppisid selle ära.

Samuti õppisin ära varguse, röövimise ja kuritegevuse, millega ühiskond võitleb. Sellest ma püüan rääkida noortele, kui käin koolimaailmas tunde pidamas. Milline on lapse positsioon tänapäeva ühiskonnas? Kas nad on valmis selleks, kui rajavad oma pere ja kodu, et mitte minna sama teed kui mina?

Mida mina igatsesin lapsena? Kas mul oli isa, keda austada ja ema, keda armastada? Kui isa ei anna õiget mõõtu välja, siis millest on see tingitud.

Lapsepõlves harjusime sellega, et nägime isa ja ema rüüpamas. Sellises kodus kindlasti ei saa olla Jumala armastust, vaid see on nagu põrgu. Peame vabanema sellisest põrgust, mida suudab üksnes usklik laps, kes ütleb: „Mina austan Jeest Kristust.”

Kutsun üles olema aus ise-

endaga. Mida soovin endale, seda pakun ka lapsele.

Turu keskvanglas Kokkolas oli mul kambrikaaslane, kes oli saanud karistuse 100 liitri kodukalja pärast. Mind eraldati kambast kolmeks aastaks ja pandi üksikkongi. Mulle anti lugemiseks Piibel, Katekismus ja Lauluraamat.

Lugesin Piibli kolm korda läbi ja neljandal korral põletasin selle ära plotskite keeramiseks. Sama teed läksid ka Lauluraamat ja Katekismus. Kuid loetud sõnad jäid minusse idanema kuni selle ajani, kui olin prügimäel. Jumala sõna ei pöördu tühjalt tagasi.

„Sest ma olen sind nimepidi kutsunud, sa oled minu päralt! Mäed langegu ja künkad kõikugu, kuid minu arm ei tagane sinust. Sina oled minu.”

Seal, prügimäel tõusis küsimus, kas minul on lootust.

Alkoholi, narkootikumide ja vanglaringi järgselt olid Penttil enesetapumõtted. Kuid Jumala juhtimisel viis Pentti tee Rootsi ja seal Agape alko- ja narcoasutusse. Pärast

nelja-aastast ravi oli ta elu ikka veel nii segi, et Pentti leidis enese prügimäelt kotist, relv käes.

Pentti: Olen käinud kolm korda teisel pool piiri heroini üledoosi tõttu. Alkoholi maksimaalne promillinäit veres oli 6,2. Mõtlesin prügimäel nuttes läinud aastakümnetele, otsustasin põletada silmad enda tagant, kuna mul ei ole kellelegi midagi anda. Olen röövinud oma venda ja õde neid pussitades.

Olin sel päeval kaelast saadik prügikotis, kuna olin otsustanud, et nüüd see elu lõpeb, ja pidasin viimast söögiaega koos rottidega.

Leidsin leivatüki, murdsin sellest ühe tüki ühte, teise teise kätte. Andsin ühe tüki rotile ja ütlesin: „Söö sina see ja mina söön teise tüki, ja siis sööd sina minu enda.”

Selles prügikotis olles ma enne katsetasin relva, millega ennast tulistada. Jorma Niilivaara, kes oli Agape juht, kuulis neid laske. Ta jooksis minu juurde: „Pentti, Pentti, ära veel tee seda, tahan palvetada sinu eest.”

Seal istudes ta palvetas ja palvetas ning mul sai küllalt, kui ta oli juba kolm tundi palvetanud. Ma tulin prügikotist välja ja viskasin relva talle sülle. Võta see ja mina lähen.

Läksin Agapekodu õuele ja seal löödi mul jalad alt. Nuttes ja murdudes ma hüüdsin: „Siin ma olen, Jeesus, päästa mu hing, kui see on veel olemas. Pole teist peidupaika kui Sinu suures süles. Sündigu Sinu tahtmine.”

Kaaslased, alkohoolikud ja narkomaanid Agapekodus ütlesid, et siis oli toimunud Penttis muutus. Olin nagu linnupoeg, kui hüppasin üles. Olin julgenud tunnistada, et Jeesus Kristus on minu Issand. Täna röömustan sellest, millest algas minu muutumine.

Aastal 1990 tulin Soome piiblikooli ja imestasin, mida see kaasa toob. Pidin seal olema vaid ühe nädala kaks nädalat enne paasat, kuid alates sellest ajast olen teeninud Soome piiblikoolis, kokku üle 30 aasta. Siis tulid koolitused erinevates kogudustes ja nüüd olen tegemas väitekirja „Karme karmide jaoks”.

Ilma abita ülevalt ei istuks ma selle kaamera ees, kuid kiidan, käed ristis, Taevaisa: „Tänu Sulle, Jeesus, selle hetke eest.”

Pärast uskutulekut oli Penttil veel takistuseks pääseda vabaks mootorratturite klubist „Põrguinglid”. Üks nende reeglitest oli, et nende hulgast ei lahkuta elavana.

Pentti: Olin Stockholmis sildade all, kui mulle pandi relv otsmikule ja kuul rauda ning öeldi: meie kambast ei lahkuta teisiti kui laibana. Ütlesin: „See on hea jutt, lase püssirohul põleda. Mina tean, kuhu olen teel, kuid kas sina tead, kuhu sina oled teekonnal?”

Mul oli kott kaasas ja minult küsiti: mis sul kotis on. Vastasin, et selles on Piibel. Need on Soome piiblikooli näidised, kuna olen nende poolt läkitatud kuulutaja. Olen Piiblit õppimas hingehoiu ja teoloogia erialal.

„Näita kotti, kas sa räägid õigust!”

„Palun vaadake,” vastasin.

Kas arvate ära, mis siis juhtus? Kui nad nägid, et seal pole relva, narkootikume, ei viina ega ravimeid, siis öeldi: „Räägib õigust, kotis on Piibel.” Siis nagu nõiaväel muudeti kurssi ja öeldi: teeme kokkuleppe, et sa kellelegi ei nimeta meie nimesid mitte mingis olukorras. Sellega oled lunastanud endale vabane-mise meie kambast.

Hiljem needsamad sõbrad, kes neist on veel elus, avasid mulle oma koduukse ja ütlesid: „Tule Pentti, siia magama, saad rahus puhata.”

Turul astus keegi sõber meie juurde ja küsis, kas tohib võtta purgi õlut. Teine tõmbas rusikaga talle näkku ja ütles: „Siin ei rüübata, siin on parem kogodus, Pentti on siin.” Ta asus minu poolele: „Kas sa pole veel piisavalt viinaga tegelenud ega süstinud. Nüüd see lõpeb.”

Samad sõbrad said usklikeks. Nad eraldusid kambast ja tulid piiblikooli õppima Piiblit. Nii Jumal korraldab meie väikeseid asju, isegi siis, kui me ei taha seda, ja juhib meie teed. Siis tasub kuulata südame häält, kuhu meid juhatatakse. Mis on

tema eesmärk? Käies sellel teel, tegeledes noortega ja teise seltskonnaga, ei pea mina ütlemä sõnagi, sest üla-korrus korraldab selle ise.

Peale laste ja noorte jaoks kasutatud aja veedab Pentti meeeldi aega vanglas. Trel-lidest seespool korraldatakse kontserte, räägitakse Jee-susest ja peetakse armulaua-teenistusi.

Vanglas kohtab ta veel neid eluaegseid, kellega ta oli tut-vunud vangla ajal.

Pentti: Nad küsivad: „Kuule Peno, millal sa tuled järgmisel korral tooma tervi-tusi vabadusest? Kuidas me peaksime valmistuma armu-andmispalveks?”

Vastan, et tegema endale selgeks, mida nad elult soo-vivad, kas jätkata rikutud elu või sellist, kus sind austat-akse ja antakse uus või-malus. Seda tuleb ise otsustada, see ei tule nagu õhtusöök sinu juurde, vaid sa pead jätma endise elu korra-pealt maha ja vahetama kogudust. Sa võid olla koos sõpra-dega, aga sa pead oskama

öelda ei, enam ma nii ei tee. Kui ütled seda tõsiselt, siis endised sõbrad asuvad sinu poolele. Tee seda Jumala abiga, oma jõuga ei tule sa sellega toime.

Kas me oskame anda andeks? Võiksin pidada sellest pika loengu, kuid meenuta-gem, et minus endas on prob-leem ja tüli põhjus. Oleme valinud oma tee ise ega ole küsinud Taevaisalt, mida tema soovib, et mina teeksin. Kuidas olla oma elus edukas ja elada kaua selles ajas, et olla kellelegi tugiisikuks, kes vajab armastust, lähedalole-mist ja hoolekannet, et keegi teda märkab. Sama vajab ka laps.

Oleme just veetnud 25aastast pulma-aastapäeva. Olen saanud Soome piib-likooli köögist endale abi-kaasa. Oleme laulatatud ja olen eriti õnnelik. Igal päeval on arm ja rahu.

„Tänu, Issand Jeesus Kristus, et oleme saanud olla taeva all päikesepaistes, las see õnnistada kõiki.”

PENTTI OLKKONEN

TV7 arhiivist